

MIXED

Verschijnt maandelijks

ORGAAN VAN DE
AFDELING BRABANT
v.d. N.T.T.B.

Redactieadres:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg.

M I X E D

ORGAAN VAN DE AFDELING BRABANT

VAN DE NEDERLANDSE TAFELTENNISBOND

Jaargang 44 nummer 4 mei 1995

Colofon:

Redactie:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg
013 - 551472

Lydia van Oirschot
Langeakker 116
JV Mierlo
04927 - 61468

Vaste medewerkers:

Frits van der Meulen
Henk van Oirschot
Dennis van de Sande
Bert van Hoften

Bestuur:

Dhr. A. Dam (voorzitter)
A. Koenestraat 11
4731 EW Oudenbosch
01652 - 14270

Mevr. R. Elshof (secr.)
Plutostraat 17
5694 SV Son en Breugel
04990 - 76222

Dhr. Chr. van Dijk (penningm.)
Kennedylaan 36
5051 XG Goirle
013 - 345446

Dhr. N. van Erp (CTW)
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
04120 - 32106

Dhr. C. van Roosendaal
(ACL/accom. zaken)
Lambertushof 9
5667 SB Geldrop
040 - 853547

Dhr. E. Ligtenberg
(PR/sponsoring)
Van Veldekelaan 7
4707 AH Roosendaal
01650 - 44612

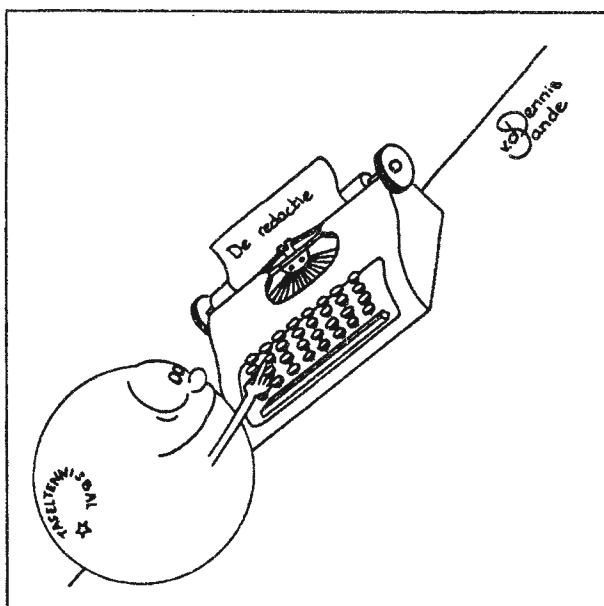
Redactioneel.

Het is een drukke tijd in tafeltennisland. De competitie in de eredivisie is voorbij en in de andere klassen loopt hij op zijn eind, het WK staat voor de deur en ook op andere terreinen is volop beweging.

Met name voor bestuurders schijnt het een tijd te zijn om op te stappen. In dit nummer vindt u gesprekken met twee ouwe getrouwen, waarvan er eentje het na 25 jaar voor gezien houdt, terwijl de ander het al 45 jaar volhoudt. Maar niet alleen clubs hebben hiermee te maken, ook bij het bestuur van de afdeling ontstaat een vacature. En dat scheidt toch een probleem. De ervaring van de laatste jaren leert dat er steeds minder mensen bereid zijn om bestuursbaantjes te accepteren. Het AB was al onderbezet en naarstig op zoek naar versterking, dit wordt nu nog heviger. Het is voorwaar te hopen dat kundig vers bloed zich tijdig aandient. Onze prachtige sport kan nu eenmaal niet bedreven worden als er niet van die onvermoeibare types zijn die onnoemelijk veel tijd steken in hun (en onze) sport.

Inhoud.

Colofon	1
Redactioneel	2
Inhoudsopgave	2
Van het bestuur	3
Interview Jack Aarts	3
Kampioenswedstrijd COSMOS/TTVV	6
Mega tafeltennis toernooi	8
Maastrandtoernooi	10
Vergaderdieren: Cees Wellens	11
Wim Berkelmans	13
Evaluatie Tapttoernooi, deel 2	15
Regionale Kampioenschappen: Eindhoven	17
West-Brabant	17
Midden-Brabant	18
Den Bosch	19
Nationale top 12 Born	20
Damestoernooi Bergeijk	22
Internationaal tafelen	23
Uit de clubbladen	23
Agenda	25

Van het bestuur.

Toen in de AB-vergadering van 20 maart jl, een al langer slepend verschil van mening tussen hem en enkele andere AB-leden uitliep op een serieus conflict, heeft competitieleider Cees van Roosendaal zijn portefeuille ter beschikking gesteld. Deze voorjaarscompetitie handelt hij (demissionair) nog af.

Of de vacature wordt opgevuld vanuit de competitiecommissie danwel vanuit een andere richting, is de redactie nog niet bekend.

Interview.

De recente successen van COSMOS/TTVV waren aanleiding voor TafelTennisMagazine om trainer/coach Jack Aarts aan een vraaggesprek te onderwerpen. Delen hieruit zijn hieronder opgenomen, waarna verslag wordt gedaan van de finale om de Nederlandse titel.

TTM: Het gaat goed met Veldhoven...

Aarts: Ja, ik denk dat we een hele goeie groep hebben. Niet alleen het eerste herenteam, want hun successen zijn natuurlijk ook mede bepaald door de kwaliteit van de groep en de organisatie en dergelijke. Dat alles bij elkaar draait momenteel heel goed. Er is een goeie saamhorigheid binnen de gelederen, mensen voelen en vullen elkaar heel goed aan. We leren allemaal wat van elkaar. Dat is de kracht van deze groep op dit moment, vandaar die resultaten.

(...) Het is zeker de intentie om met de dames iets te gaan doen, omdat natuurlijk de eredivisie heel dichtbij is en het gewoon heel interessant is om op dit moment dames eredivisie te spelen. Als je ziet wat daar allemaal rondloopt, dan is dat best een goed niveau. Als wij dan een team kunnen formeren dat eredivisiewaardig is, doen we heel goede zaken, én voor de sponsor, én voor het tafeltennis in de regio hier, als club.

TTM: Oké, terug naar de heren. Afgelopen seizoen werden jullie tweede. Heb je nu een kans op de titel?

Aarts: Ja, ik denk het wel. Als team zijn wij in de breedte sterker, homogener. Bij Van Sloun loopt toch een minder sterke derde man rond, daar moeten wij drie punten tegen kunnen pakken. Jörg is in staat om meerdere partijen tegen die mensen te winnen. Marco heeft ook al eens van Jos Verhulst gewonnen, Ronald Vijverberg heeft de laatste keer heel nipt van hem verloren. Als die ontwikkelingen zich doorzetten, zie ik daar wel een positieve uitslag in zitten. Maar dan moet alles goed lopen op zo'n moment, moeten we een beetje geluk hebben.

TTM: De volgende stap is dan om Europa Cup te gaan spelen. Denk je dat het makkelijk, of überhaupt mogelijk is om deze spelers bij deze club te houden?

Aarts: Nou, of het makkelijk is... Wij moeten ons natuurlijk een aantal inspanningen getroosten. Je moet toch weer zien dat je iets toevoegt aan wat je afgelopen jaar gedaan hebt, maar het past natuurlijk als geheel heel goed bij elkaar. Het is veel beter als je die krachten bundelt, dan dat je ze gaat versnipperen. Want je presteert natuurlijk ook goed omdat je zo'n goede teamgenoten hebt. Dat moet je je natuurlijk als speler wel realiseren. Als team ben je sterk.

TTM: Je hebt dus drie schakels die zeer goed in elkaar passen. In hoeverre speelde daarbij het toeval een rol?

Aarts: Daar zit geen toeval bij! We hebben hier heel bewust voor gekozen. Marco speelt hier al heel lang. Jörg komt uit deze gelederen, is een tijdje weg geweest, maar die hebben we teruggehaald omdat het goed is als een Veldhovense jongen op dit niveau binnen onze club acteert. En Ronald is daar heel bewust bij gezocht.

TTM: Wat is jouw eigen tafeltennisachtergrond?

Aarts: Ik ben een heel sportief type, bij ons thuis eigenlijk allemaal wel. Mijn broers hebben heel lang getafeltennist en die hebben mij er ook toe bewogen. Ik was toen 18, 19 jaar, net gestopt met voetballen. Een aantal jaren heb ik zelf gespeeld en getraind. Ton van Happen, nu topsportmanager bij de NTTB, heeft mij toen gepolst om trainer te worden. En van het een komt het ander. Je raakt gefascineerd, je gaat je verdiepen, je koopt een boek, je gaat eens informeren, je gaat nog een cursus doen.

TTM: Hoe ben je toen bij Veldhoven terecht gekomen?

Aarts: Ik zat bij L + T software, en die sponsor stopte aan het eind van het seizoen, dat was in 1988. De vereniging kon toen niet meer functioneren. Toen hebben wij het plan opgevat om de vereniging te laten fuseren met Veldhoven. En daar had men er wel oren naar, want die hadden de ambitie, het kader, de accommodatie, maar geen niveau. Op die manier hebben ze dat niveau binnen de gelederen gekregen, en zo is het zaakje zich gaan ontwikkelen, waar wij nu de vruchten van plukken.

TTM: Even twee hot items. Moet het lijmen worden afgeschaft?

Aarts: Nee, het lijmen moet niet afgeschaft worden. Dat is de klok terugdraaien. Iedere sport evalueert. Bij het wielrennen is het de vorm van de fiets, bij het hardlopen zijn het de schoenen, en bij tafeltennis is het lijmen. Dat moet je niet afschaffen. Maar je moet het beheersbaar houden. Als er giftige stoffen in zitten, moet je die stoffen eruit halen, of andere voorzieningen treffen. Maar dat was niet de werkelijke reden, natuurlijk. De Aziaten met name wilden het spel gewoon vertragen, zodat ze weer een kans hebben.

Maar nu Ogimura dood is, en gezien de felle tegenstand van de CTPP, denk ik niet dat het afgeschaft wordt. Want dan gaan die spelers

dwarsliggen. Je kunt niet zomaar overstappen van systeem A naar systeem B, dat verschil wordt gigantisch onderschat.

TTM: Moet dus iedereen maar gaan lijmen?

Aarts: Nee! Dat is een beetje een trend, maar in mijn ogen moet een trainer dat bepalen in overleg met een speler. Ik zie het lijmen als een ontwikkeling in je spel. Een speler begint met een langzaam batje. Die speler ontwikkelt zich, die wordt beter. Nou, dan ga je de rubbers dikker maken, het frame sneller maken. Dat gaat zo net zo lang door tot je in dat materiaal het maximum hebt bereikt. Die speler heeft dan een goeie techniek ontwikkeld, een goed systeem. En dan komt de toegevoegde waarde van het lijmen, die extra impuls. Als mensen te vroeg gaan lijmen, krijg je alibi-tafeltennis; ik heb niet goed gelijmd, dus ik kan niet spelen. En bovendien hebben ze nog te weinig controle. Ze kunnen niet meer goed spinnen, ze kunnen niet meer goed blokken, want ze hebben zoveel extra snelheid waar ze niet mee overweg kunnen.

TTM: Wat vind je van de competitie-opzet?

Aarts: Die is een ramp. Het spelen van tien partijen op één tafel houdt geen rekening met publiek, pers, tv. Je moet het kort en boeiend houden, en niet viereneenhalf uur tafeltennis, want dat kan niemand behappen. Je kunt na zeven partijen stoppen, zoals in België, je kunt ook tien wedstrijden spelen, maar op twee tafels, al zit je dan vaak met een accommodatieprobleem. Maar één ding is duidelijk: de wedstrijden moeten korter, want dit is gewoon niet te behappen.

TTM: Wil je zelf nog iets kwijt?

Aarts: Ja. Ik denk dat we op dit moment te weinig bezig zijn om met zijn allen samen iets te ontwikkelen. De bond doet iets, de clubs doen iets, maar er is geen cohesie, geen samenhang. Zoals nu met de play-offs. Een competitieleider stelt de data vast. Maar dan moeten wij opeens op zondag spelen, omdat hij Pecos de keus liet en die het wel grappig vonden om op zondag te spelen, maar wij hadden alle afspraken al gemaakt, met vervoer, met supportersclub, met weet ik wie allemaal. En dan zit daar zo'n man op zijn achterkamertje een beetje hobbyistisch te doen. Dat kan toch niet. Je bent met topsport bezig, en dan gelden er bepaalde regels. Maar die worden constant met handen en voeten getreden. De communicatie tussen de bond en de clubs is slecht, dat moet verbeteren.

Verder vind ik dat we een slechte jeugdopleiding hebben in Nederland. Dit jaar zijn in Den Haag de Europese Jeugdkampioenschappen, maar ik houd mijn hart vast, ik ben bang dat we gigantisch afgaan. Want we hebben dan een Jörg de Cock, en misschien een Daan Slieden, maar dan houdt het op. En wat wordt er aan gedaan? Niets! Ik zeur daar al jaren over naar de bond toe, maar je krijgt taal noch teken.

Het talent is er, daar ben ik van overtuigd. Ik kom op heel veel toernooien, waar ik welpjes zie spelen, ik zie het hier op de club,

maar talent wordt nauwelijks gesignaleerd. Het is de clubtrainer die na het zoveelste aanprekende succes de bondstrainer moet inseason waarna er misschien een plaatsje in de regionale bondstraining kan worden ingeruimd.

Als je ook ziet wat er in een jaar voor de nationale jeugdselectie gedaan wordt, dat is gewoon minimaal. Daar kun je nooit goede spelers uit opleiden.

Rob Hendrikx.

Finale Nederlands Kampioenschap.

In de najaarscompetitie was COSMOS/TTVV kansloos na de eerste wedstrijd met 7-3 verloren te hebben. Nu werd er in de uitwedstrijd een prima 5-5 gescoord. Ronald Vijverberg, die het hele jaar bij het Nederlands team heeft gezeten, maar voor het WK is vervangen door de Chinees Chen Sung, nam revanche op die beslissing door in een wereldpartij te winnen van zijn concurrent. Jörg de Cock boekte een overwinning (in de enige driegamer) op Jos Verhulst en alle drie wonnen ze van derde man Huub Dullens. Games: 11-10 voor Van Sloun.

Een uitgangssituatie dus met potentieel. Daar waren in totaal zo'n tweehonderd toeschouwers, genodigden en andere belangstellenden op af gekomen.

Vijverberg opent tegen Verhulst en speelt echt niet slecht. Niettemin krijgt hij in de eerste game alle hoeken van de zaal te zien.

Verhulst speelt beheerst, subtiel en scherp: 0-1.

De Cock trekt de stand gelijk door Dullens met 10 en 9 af te drogen.

Ook hij lijkt in vorm, wat nog iets belooft: 1-1.

Bottram treedt dan aan tegen Chen Sung. Opvallend is dat hij meermaals scoort met een backhandtik, normaal niet zijn favoriete slag. Naarmate de game vordert, gaat hij die ballen missen en kan hij "Suki" niet onder druk zetten: 1-2.

Het dubbel Bottram/De Cock begint goed, maar op de service van Marco wordt het van 16-14 opeens 16-19. Ook in de tweede game heeft de Veldhovense combinatie te weinig controle over de partij, die trouwens weinig rallies kent: 1-3.

Dan volgt een sleutelpartij. Wil COSMOS nog iets, dan moet De Cock winnen van Verhulst. Het wordt de fraaiste partij van de dag.

Verhulst blokt uitstekend, maar De Cock haalt alles en slaat onmogelijke winners. Op 13-12 volgt een superrally, die door de net 16-jarige wordt gewonnen. Via 17-13 wordt het 19-16 met eigen service te gaan. Kat-in-het-bakkie, dus. Dus niet! Met 20-22 moet hij de game inleveren.

Hoewel hij de jongste van het team is, lijkt hij geen last te hebben van faalangst. In de tweede game loopt hij vanaf 5-5 langzaam weg en wint met 21-13. De derde game begint moeizaam. Verhulst maakt het Jörg met prima spreiding heel lastig, zodat deze niet echt lekker in zijn spel kan komen. Het is een struggle, maar na 8-12 wordt het toch 15-15. Aan het slot trekt Verhulst met 19-21 aan het langste eind: 1-4 en de "Vorentscheidung".

Vijverberg mag dan tegen Chen Sung. Wanneer hij hem nu weer zou pakken, is dat wel een heel duidelijk signaal naar de bondscoach. De start is goed. Opvallend is dat Vijverberg veel topspin serveert en veel ballen pas heel laat en dan zeer hard pakt. Dit levert constante voorsprong op, in beide games. Maar in de eindfase verandert hij kleine dingetjes in zijn spel en loopt Sung over hem heen: 1-5.

Op papier kan het nog, maar dan moet alles in twee games gewonnen worden, waarna het punten tellen wordt. Bottram komt niet in zijn spel tegen Dullens, en zoekt de rally niet op. Hij wint nog wel de eerste game, komt in de tweede met prima punten op 15-15, maar heeft geen controle over de game. Op 19-19 volgt het punt dat waard is een kampioenschap mee te winnen: Bottram spint, de bal komt hoog terug, hij slaat hem hard door het midden in, en Dullens geeft een ram op hoop van zegen. De bal scoort en met 20-22 gaat de game verloren. De derde game is nog voor Bottram, maar dat is voor de statistieken. Omdat de beslissing is gevallen, worden de overige partijen niet meer gespeeld. Van Sloun is na najaars- nu ook voorjaars- en dus algeheel kampioen van Nederland. Het is de Limburgers eindelijk gelukt.

"Teleurgesteld?" vraag ik aan Jack Aarts.

"Nee. Ik vind het jammer, maar ik ben niet teleurgesteld, omdat ik het kan begrijpen. Vorige week speelden we vrij-uit, nu waren we meer gespannen. Maar er heeft een groeiproces plaats, het verschil is toch weer kleiner geworden. Het is jammer dat we dit soort partijen niet vaker spelen. Er lopen toch, met alle respect, teveel zwakke ploegen rond. Van Sloun heeft nog een beetje ervaring op ons voor, maar met het kopen van spelers kweek je geen clubbinding. Wat je doet, moet draagvlak hebben binnen de club. Er ligt een voorstel voor de spelers. Binnenkort beslissen zij of ze blijven."

Rob Hendriks.

INFORMATIE MEGA TAFELTENNIS TOURNOOI 1995

Datum : Zondag 17 september 1995

Accommodatie : AGPO Racketcentrum, Terheydseweg 500, Breda, Telefoon : 076-871000

Goedkeuring : Het toernooi is goedgekeurd door de NTTB.

Jubileum : Het toernooi wordt georganiseerd in het kader van het 60 jarig jubileum van de NTTB

Aanvang : Grote jeugdklassen om 9 uur, andere klassen later.

Einde : De laatste finales worden gepland om 20:00 uur

Wedstrijdvorm : Iedere deelnemer kan deelnemen in 1 enkelspelklasse. Deze klasse start met een 4-kamp. De nummers 1 en 2 van de 4-kamp spelen in de winnaarsronde. De nummers 3 en 4 van de 4-kamp spelen in de verliezersronde. De winnaarsronde en troostronde worden gespeeld volgens het afvalsysteem. Iedereen speelt dus minstens 4 wedstrijden (tenzij er afmeldingen zijn). Er wordt geprobeerd om de klassen zo snel mogelijk achter elkaar te laten spelen. De hoogste seniorenklassen beginnen 's middags.

Nevenprogr. : Er zal voor de deelnemers een uitgebreid nevenprogramma zijn.

Klassen : Er zal worden gespeeld in de volgende klassen (volgens NTTB licentieklassen).
Heren A, B, C, D, E, F, G, H, Recreanten gevorderden en Recreanten beginners.
Dames A, B, C, D, E, F, Recreanten gevorderden en Recreanten beginners.
Jongens Junioren A, B, C, D, Recreanten.
Jongens Aspiranten A, B, C, D, Recreanten.
Jongens Pupillen A, B, C, D, Recreanten.
Jongens Welpen A, D, Recreanten.
Meisjes Junioren A, B, C, D, Recreanten.
Meisjes Aspiranten A, B, C, D, Recreanten.
Meisjes Pupillen A, B, C, D, Recreanten.
Meisjes Welpen A, D, Recreanten.
Bij weinig inschrijvingen kunnen klassen worden samengevoegd.

Leeftijdsindeling: Senioren : geboren voor 1-7-1978
Junioren : geboren vanaf 1-7-1978 t/m 30-6-1980
Aspiranten: geboren vanaf 1-7-1980 t/m 30-6-1982
Pupillen : geboren vanaf 1-7-1982 t/m 30-6-1984
Welpen : geboren vanaf 1-7-1984

Prijzen : Er zijn 2 prijzen per klasse beschikbaar.

Loterij : Aan het toernooi is een gratis loterij verbonden. Hoe sneller u inschrijft, hoe meer kans op een prijs !!

Sluitingsdatum: 31 augustus 1995 of zodra het toernooi is volgeboekt (maximaal 1500 deelnemers).

Inschrijfadres: Joost Schoenmakers, van Gilselaan 40, 4702 GL Roosendaal, Nederland, Telefoon : 01650-61261

Inschrijfgeld : f 6,60 per persoon voor NTTB leden, Bfr 125 voor Belgische deelnemers

Kosten T-shirt : f 6,60 voor NTTB leden. 9,95 voor niet-NTTB leden, Bfr 185 voor Belgische deelnemers

Betaling : Voor Nederlandse deelnemers, gelijktijdig met de inschrijving overmaken op bankrekening 1046.38.192 t.n.v. MEGA TT TOURNOOI, Breda (giro van de Rabobank in Ulvenhout : 1119062). Voor Belgische deelnemers, contant bij aanvang van het toernooi.

Maaslandtoernooi.

GROTE BELANGSTELLING EN STERKE WINNAARS OP 25E MAASLANDTOER- NOOI.

OTTC (Oss) organiseerde op 19 maart jl voor de 25e maal het Maaslandtoernooi. Dit zilveren jubileum mocht zich verheugen in een grote belangstelling. Niet minder dan 145 teams (290 deelnemers) hadden zich aangemeld, een forse stijging t.o.v. het vorige jaar. Een teken dat de huidige formule en de periode een goede keuze is geweest.

Alle deelnemers(sters) kregen een goed verzorgd programmaboekje gratis aangeboden. Tevens was er in het kader van het jubileum voor allen een ballpoint met opdruk.

Een tweede positieve constatering mag zeker niet onvermeld blijven in dit teamtoernooi waar de dames en meisjes samen met de heren en jongens een team kunnen vormen. Het aantal dames en meisjes in het deelnemersveld is veel groter dan enkele jaren geleden toen er nog gescheiden werd gespeeld.

Tevens blijkt ook dit jaar weer dat bij een juiste inschaling van de dames en meisjes bij de heren en jongens voor de eerstgenoemden goede resultaten zijn te bereiken.

Als voorbeeld de finaleplaats van Karlijn Wenstedt bij de S2 en in de jeugd 5 van Loes Merkus. In de jeugdklasse 4 was er zelfs een finale die geheel uit meisjes bestond.

Ook aan de leden die nu of in het verleden hun medewerking hadden verleend aan het slagen van het toernooi had het bestuur gedacht. 's Avonds werd er in het eigen clubgebouw een goed verzorgd koud buffet geserveerd. Voor aanvang werd nog een tweetal personen door voorzitter Adrie vd Heyden in het zonnetje gezet: Jan Janssen voor het aantrekken van een groot aantal adverteerders in het programmaboekje, en ondergetekende omdat hij 25 jaar als wedstrijdleader van het Maaslandtoernooi actief is geweest.

Uitslagen:

In de 10 klassen (5 senioren en 5 jeugd) waren de finalisten afkomstig van niet minder dan 16 verenigingen. Alleen Never Despair was met 3 teams en TVO en St.H./TSB met 2 teams vertegenwoordigd.

In de senioren 1 klasse deden Jos Verhulst en Gert-Jan van der Braak (Never Despair) wat van hen verwacht mocht worden. Zij eisten met grote overmacht de eerste plaats voor zich op door een 3-0 zege op Erwin Andriessen en Jeroen van de Wiel (Never Despair).

In de senioren 2 klasse was het team bestaande uit Karlijn Wenstedt (Irene) en Roger Wellens (TTCV/Nedlin) die de eerste plaats voor zich opeisten.

Overigens had dit team in de voorronde haar handen vol aan OTTC (William Berends en Adrie vd Heyden). In de senioren 4 klasse was er nog een succesje voor OTTC. Cees van Elst en Peter van Veelen haalden de finale waarin nipt werd verloren van Slagvaardig met 3-2. Dit na een 19-16 voorsprong in de derde game van de 5e partij.

In de jeugd 1 klasse won TVO (uitkomend in landelijk B) met S. Livius en A. Weys verrassend van de landelijk A-spelers C. Rudolfs en K. Brandts van Lentemorgen.

Nico van Erp.

Vergaderdieren.

Iedereen kent ze wel, die mensen die al zo lang een bestuurszetel bezetten bij een vereniging dat ze haast niet meer weg te denken zijn uit de club en zo'n beetje bij het meubilair horen. Zo af en toe scheidt zo'n bestuurslid er toch mee uit en dat is altijd weer even schrikken. Hieronder een verslag van twee van dergelijke voorbeelden.

NA 25 JAAR VOORZITTERSCHAP STOPT CEES WELLENS MET ZIJN FUNCTIE.

Op 4 maart jl. heeft de tafeltennisvereniging Vice-Versa'64 te Rosmalen, met instemming van alle leden, de heer Cees Wellens een receptie aangeboden wegens het beëindigen van zijn bestuursfunctie. Vijfentwintig jaar lang heeft hij met veel inzet en enthousiasme de voorzittershamer gehanteerd. Naar aanleiding hiervan heb ik een onderhoud met hem.

- Het komt niet vaak voor dat een club een (bestuurs)lid een receptie aanbiedt. Wat vindt u ervan?

"Ik vind het heel fijn geregeld. Het was een bijzonder gezellige en geanimeerde receptie. Veel leden, oud-leden, bestuursleden en bondsleden heb ik ontmoet. Dat was erg prettig."

- Weet u nog waarom u destijds voorzitter bent geworden?

"De voorzitter toendertijd gaf te kennen dat hij wilde stoppen. Met een paar jonge mensen zouden we de schouders eronder zetten en ze vonden mij de geschikte persoon voor het voorzitterschap. We waren destijds met veel jongeren tussen de 12 en 25 jaar. Veel van hen zijn gebleven en daardoor is er in de loop der jaren een vaste kern ontstaan."

- Waar heeft u eigenlijk de motivatie vandaan gehaald om zo lang door te gaan?

"Ik heb altijd geprobeerd om naast het verenigingsleven ook andere zaken te organiseren, zoals eenmaal de Brabantse kampioenschappen, 18 jaar lang een groot landelijk toernooi, nl. het Hertogstadtoernooi, twee keer de Nederlandse jeugdkampioenschappen, 8-kampen, etc, etc. Verder heb ik altijd getracht om de jeugd op een hoger plan te brengen. Er zijn jeugdteams naar landelijk A gepromoveerd, maar die liepen later weg naar andere verenigingen, omdat onze senioren op een lager niveau speelden."

- Wat is er zoals veranderd in die 25 jaar bij Vice-Versa'64?

"Het ledenaantal van 25 personen is meer dan verdubbeld, de opbouw van onze club is echter nagenoeg hetzelfde gebleven; weinig meisjes en dames. Wel 6 herenteams en 3 jeugdteams.

De doelstelling is ook gebleven: gezellig trainen, de jeugd op een redelijk niveau brengen, maar niet ten kostte van alles.

De sfeer is nog steeds goed, hoewel ik het jammer vind dat velen na de wedstrijd meteen naar huis willen. Vroeger bleef je altijd hangen, dat was gezellig.

Verder hebben we een mooie speelzaal die wordt verbouwd, en het is de bedoeling om daar in de toekomst een bar aan te zetten."

- Wat heeft u als bestuurlijk hoogtepunt ervaren?

"Niet specifiek. Als een evenement goed loopt, dan ben je als bestuur tevreden. Het bestuur is lang hetzelfde gebleven, heel gezellig, goed lopend en veelal op dezelfde lijn."

- Heeft u verder nog bijzonder leuke herinneringen?

"Ja, we hebben altijd hele goede contacten gehad met de Blue Rakets te Mechelen (Belgie). Daar hebben we al 15 jaar uitwisselingen mee, waardoor we zeer gezellige weekenden gekregen hebben.

Verder hebben we ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van onze vereniging een Dutch grandprix gehouden met o.a. Grubba, Haldan een paar top-Chinezen (ex-wereldkampioen). Dat was ook mooi, hoewel er ondanks de enorme publiciteit die wij daaraan gegeven hebben, maar weinig belangstelling voor was."

- Speelt u zelf nog competitie?

"Vanaf het begin aan heb ik wel gespeeld, maar nu niet meer. Ik heb als hoogste eerste klasse gespeeld. Mijn hoogtepunt met tafeltennissen was in de derde en vierde klasse. Ik heb toernooien gewonnen, ben Brabants kampioen geweest, maar dat was voor mij niet echt een hoogtepunt. We gingen altijd met een hele groep naar toernooien dat was presteren en toch ook gezellig. Mijn echte hoogtepunt was de jeugd trainen en daarmee naar landelijke 8-kampen en A-niveau competitie."

- Waarom gaat u nu na 25 jaar stoppen als voorzitter?

"Ik wilde eigenlijk twee jaar geleden al stoppen, want mijn motivatie werd langzaamaan minder en dan ga je op routine draaien. Vorig jaar heb ik toen voor de vakantie te kennen gegeven dat ik mijn functie neer zou leggen. Ik heb toen de knoop definitief doorgesneden. Ik heb altijd met veel plezier en enthousiasme mijn werk gedaan, maar er gaat toch enorm veel tijd in zitten en die wilde ik nu in mijn andere liefhebberij gaan stoppen. Ik ben postduivenliefhebber. En al weer vijf jaar secretaris van de plaatselijke postduivenvereniging.

- Waarin verschilt de tafeltennisclub Vice-Versa'64 van anderen?

"Vice-Versa'64 is een normale doorsnee vereniging die altijd geschommeld heeft tussen Den Bosch en Rosmalen. In de loop der jaren hebben wij ons goed kunnen handhaven. Er kwamen andere clubs, maar die zijn ook weer gestopt. Onze vereniging zit goed in elkaar en de mensen kunnen goed met elkaar overweg.

Ja, ten eerste viel het mij op dat bij de organisatie van grote evenementen onze vereniging altijd een was. Echt iedereen hielp dan mee, zeker bij landelijke toernooien."

Ten slotte.

"Verder wil ik iedereen bedanken die op de receptie is geweest, waardoor het zo gezellig is geworden. Ik heb dat zeer op prijs gesteld."

WIM BERKELMANS 45 JAAR BESTUURSLID VAN TTV DE ZWAANTJES.

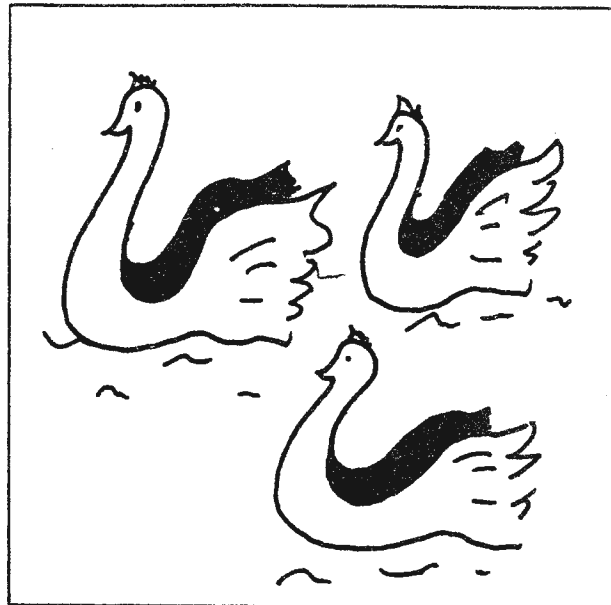
Met 8 man werd er in St. Michielsgestel in Hotel/cafe de drie Zwaantjes getafeltennist. De toenmalige eigenaar, broer van Wim Berkelmans, stelde voor om een tafeltennistafel te kopen als de leden hem daarvoor fl. 10,00 per jaar betaalden. Gesponsord werd er toen nog niet en zo'n tafel kostte fl. 130,- wat vier weeklonen was toendertijd. Dit betekende de oprichting van de tafeltennisvereniging de Zwaantjes. De heer Berkelmans is hiervan 45 jaar bestuurslid geweest en ik heb een gesprek met hem.

- Hoe zijn jullie aan de naam van de vereniging gekomen?

"De eigenaar van de zaak zei: 'Als jullie de club de Zwaantjes noemen, dan krijgen jullie van mij een rondje'. Wij wisten toch geen andere naam en hebben graag ingestemd".

- Hoe bent u eigenlijk in het bestuur terechtgekomen?

"Ik behoorde bij de oprichters en werd aanvankelijk secretaris. Dat ben ik 33 jaar gebleven tot de voorzitter, een erg goede, lichamelijk begon te sukkelen. Het was voor mij logisch dat ik het van hem over zou nemen en dat heb ik altijd met plezier gedaan".

- Is er in de loop der jaren veel veranderd binnen de club?

"Ja, dat wel. We hadden een heel lage contributie. Eerst fl. 1,00 per maand. Dit heeft zo'n 20 jaar geduurd, totdat we uit ons

oude clubgebouw (de drie Zwaantjes) gingen. Wij gingen naar een mooie gymzaal met goede verlichting, douches, vloer, maar moesten opeens naar fl. 2700,00 huur betalen per jaar (eerst fl. 75,00). De contributie werd toen fl. 2,00 per maand en het leden aantal groeide enorm tot 180 leden. De meesten waren tussen de 9 en 16 jaar oud. Wij hadden zo'n 25 senioren.

Later kwamen er meer verenigingen bij en is ons ledenaantal veranderd in opbouw. Meer senioren, meer dames en minder jeugd.

Wij hebben nu 9 herenteams, 2 damesteams en dan nog de jeugd.

Eigenlijk is dat wel prettig. Wij hebben nu meer dan 40 leden boven de 40 en die behoud je. Ik heb liever een senior van 30 dan vier van 10 jaar. Ze komen met vieren, zijn even enthousiast en vertrekken dan ook weer met z'n vieren. Van de jeugd moet je het hebben..."

- Is de sfeer en doelstelling binnen de vereniging veranderd?

"Nee, het is altijd een gezelligheidsclub geweest en wij hebben nooit geen prestatie nagestreefd. Het hoogste niveau was tweede klasse. Hoewel wij in de gymzaal op houten banken uit flesjes dronken was het al heel gemoedelijk. Later, in 1984 toen wij ons eigen clubgebouw kregen, is het nog leuker geworden met de eigen bar en meer trainingsmogelijkheden".

- Hebben jullie nooit sponsors gehad, met zo'n lage contributie?

"Nee, vroeger deden wij lotto/toto en dat gaf een goede opbrengst, later zijn bij oud papier op gaan halen (fl. 12.000,- per jaar) en hebben gemeentesubsidie gekregen, die overigens wel terugloopt."

- Noem enkele uitschieters binnen de vereniging.

"Eigenlijk geen, altijd leuk gehad. Clubkampioenschappen georganiseerd, fietstocht, dropping, uitwisseling met België en

Duitsland, 25-jarige bestaan, 40-jarige bestaan, nieuwe accommodatie, etc, etc.

Ook leuk was het snertgongtoernooi. Je had een toernooi, waarbij je nooit wist hoelang een wedstrijd duurde (tot de gong ging). Wie voor stond had gewonnen. Daarna was het snert eten. Dit doen we al 45 jaar lang.

Ik weet wel het meest trieste.

Na een trainingsavond reden vier jeugdleden op de fiets naar huis. Zij werden aangereden door een dronken automobilist. Drie van de vier jongens zijn toen overleden. Het is misschien al zo'n twintig jaar geleden gebeurd, maar dat blijft je altijd bij."

- Tafeltennist u (nog)?

"Ja, ik speel al 45 jaar competitie. Op het moment speel ik derde klasse, maar daar heb ik niets te zoeken. Wij zijn vorig seizoen gepromoveerd. In de vierde klasse speel ik zo'n 50% en dat is leuk. Ik wordt dit jaar 65 en ik train minder, dus ga ik dubbel zo hard achteruit, maar zolang als het gaat blijf ik tafeltennissen."

- Heeft u nog leuke persoonlijke herinneringen aan het tafeltennisgebeuren?

"Ja, in 1952/53 speelde ik in de derde klasse tegen de heer Koppens uit Eindhoven. Ik won toen in de derde game met 41-39, dat was leuk. Verder stond ik een jaar later tegen Beatrix in Den Bosch te spelen. Ik stond met 21-20 achter en gaf de tegenstander een hele hoge bal en dacht dat heb ik verloren. Op het moment dat hij wilde smashes deed zijn teamgenoot het licht uit. Er werd een let gegeven en ik won de wedstrijd, hoewel het eigenlijk niet eerlijk was.

Destijds speelde ik erg goed en heb mooie toernooien gewonnen. Als promotie voor de tafeltennissport werden er toen veel demonstratie wedstrijden gehouden. Ik ben daarvoor gevraagd en heb toen regelmatig meegedaan en gespeeld tegen Cor de Buy en Wil van Zoelen. Dat was voor mij een eer."

Lydia van Oirschot.

Taptoe (vervolg).

VERVOLG OP DE ERVARINGEN VAN VERENIGINGEN MET HET TAPTOE TAFELTENNIS EVENEMENT, DIT KEER BIJ TANAKA TE ETTEN-LEUR.

Taptoe Tafeltennis Evenement bij Tanaka.

Nadat t.t.v. Tanaka in 1988 betrokken was geweest bij het eerste Taptoe Tafeltennis Evenement, heeft onze vereniging eigenlijk nooit meer iets met dit concept gedaan.

De reden hiervoor is bij mij onbekend, want ik meen me te herinneren dat het gebeuren met zo'n 80 deelnemers een behoorlijk succes genoemd mocht worden.

Twee jaar later zette Tanaka in de herfstvakantie een Scholierentoernooi op touw voor alle Etten-Leurse schooljeugd van 9 t/m 15 jaar. Dit bleek aan te slaan en het evenement groeide na een jaar zelfs uit tot twee dagen. De ene dag was voor de basisschooljeugd en de andere dag voor de leerlingen van de middelbare scholen.

In 1994 kregen we het toernooi helaas niet meer van de grond. Dit lag niet aan het gebrek aan animo, maar de problemen waren van organisatorische aard. De organisatoren, die het jaar daarvoor nog studeerden, hadden inmiddels een vaste baan en dus overdag absoluut geen tijd voor het langsgaan van scholen en het bemannen van de twee toernooidagen.

Toen viel ons oog op het Taptoe-evenement. Alhoewel de inschrijftermijn al voorbij was belden we toch onze afdelingscoördinator op. Het bleek gelukkig nog mogelijk te zijn om aan het gebeuren deel te nemen, maar we moesten uiteraard wel zelf de 14 Etten-Leurse basisscholen benaderen. Die waren uiteraard zelf al aangeschreven om deel te nemen bij een andere vereniging. Ondanks deze opstartproblemen stonden er op de sluitingsdag toch nog een krappe 50 deelnemers geregistreerd.

Op de bewuste wedstrijddag (dinsdag 27 december jl.) om 10 uur barstte het geweld los. Het eerste uur werd gevuld met de nodige warming up-oefeningen, spelletjes en instructies over het toernooiverloop en de tafeltennisspelregels in het algemeen. Aan het einde van de morgen begon dan het eigenlijke toernooi. De deelnemers waren op leeftijd ingedeeld in meisjes- en jongensmeerkampen. De deelnemende Tanakianen werden in oudere leeftijdsgroepen geplaatst, zodat iedereen kans had op het winnen van een van de prijzen. Het toernooi verliep soepel, mede omdat bij elke tafel een Tanaka-lid zorgde voor de nodige begeleiding.

Aan het einde van de middag werden de oorkonden uitgereikt. Alle eerste-prijs-winnaars ontvingen bovendien een beker en de nummers twee een medaille. Tevens werd de wisselbeker voor de beste basisschool uitgereikt. Door de 9 deelnemende scholen werd gestreden om deze prijs, die al bij onze Scholierentoernooien was ingesteld. Na afloop kunnen we spreken van een geslaagd evenement. Er waren van alle kanten veel positieve reacties. Concreet heeft Tanaka twee leden overgehouden aan het Taptoe-evenement. Het winnen van leden was echter niet onze vooropgezette doelstelling. Het ging ons er vooral om de band met scholen, leerlingen en ouders goed te houden of te verbeteren. Onze vereniging heeft de laatste tijd absoluut niet te klagen over de toestroom van nieuwe jeugdleden. Bijna iedereen in Etten-Leur weet dat je om te tafeltennissen bij Tanaka moet zijn. Een groot voordeel van het Taptoe-evenement vind ik persoonlijk dat de vereniging veel voorbereidend werk, zoals bijvoorbeeld het aanschrijven van de scholen en het maken van affiches en formulieren,

uit handen wordt genomen. Op de organisatie valt verder niets aan te merken, want het geheel was prima geregeld. Tanaka zal dan ook volgend jaar zeker weer vertegenwoordigd zijn bij het Taptoe-gebeuren en hopelijk dan met een nog groter deelnemersveld!

Regionale kampioenschappen.

EINDHOVEN.

Bij de jeugd waren er 76 en bij de senioren 55 deelnemers. Door het geringe aantal aanmeldingen waren we genoodzaakt om de deelnemers in diverse klassen samen te voegen om iedereen voldoende wedstrijden te laten spelen. Dit meerkampstelsel werd als positief ervaren. Het blijft echter toch jammer dat zoveel verenigingen bij de Eindhovense verstek laten gaan. Volgend jaar beter.

In de hoogste jeugdklasse, waar junioren A/B en aspiranten A/B speelden, won Marcel Mayers (OKI) van Robert van Hest (COSMOS/TTVV). Bij de dames B/C ging de titel naar E. Gimbel (Unicum) die M. Neijns van Budilia versloeg. Bij de heren B/C/D zegevierde Jack Braeken (COSMOS/TTVV) over Richard van der Steen (Budilia).

Harrie van der Steen.

WEST-BRABANT.

Hier bepaald geen gebrek aan aanmeldingen. Maar liefst 187 jeugdspelers(sters) hadden zich aangemeld in een of meerdere klassen. Robin Theuns (Hotak '68) won zowel bij de jongens junioren A/B als in de J1 van Bas van der Linden (Belcrum). Bij de meisjes werd de juniorenkampioene Jorina Melissen (Vice Versa '51) ten koste van Fiona Dujardin (Tanaka). De open titel ging echter naar Angelique Gabeler (Belcrum) die clubgenote Patricia Meeuwissen eronder hield, en ook de aspirantentitel opeiste. De verenigingsprijs ging naar Hotak '68 voor Vice Versa '51 en Belcrum.

Bij de senioren hadden zich 160 mensen aangemeld. De heren A/B klasse werd gewonnen door Edwin Wouts (TCS) tegen teamgenoot Twan Janssen. De open klasse toonde exact hetzelfde resultaat. De dames B kreeg Floor Tebbe (Belcrum) als winnares, na winst op Joyce Schoone (Hotak '68). Tebbe eiste ook de S1 voor zich op door Jolanda Meeus (Hotak '68) te kloppen. De verenigingsprijs ging hier naar Vice Versa '51, voor Hotak '68 en Tanaka.

Marianne Wagemakers.

MIDDEN-BRABANT.

Ook dit jaar werd het kampioenschap voor de jeugd en senioren op 2 aparte dagen afgewerkt. Waren op zaterdag 4 maart de jeugdigen aan de beurt, op zondag 5 maart konden de senioren hun beste beentje voorzetten. Wederom werd de zaal beschikbaar gesteld door Irene in Tilburg.

De 120 deelnemers bij de jeugd streden in drie dubbel en 8 enkel (3 meisjes en 5 jongens) klasse. Er werd om 09.00 uur begonnen met het dubbel dat gespeeld werd volgens het dubbel-knock-out systeem (een verliezer in de winnaarspoule kan via de verliezerspoule toch weer in de halve finale komen). Nadat dit gedeelte, op de finale van het Dubbel 2 na, gespeeld was, kon het enkelspel beginnen. Hierin werd begonnen met meerkampen waarna de nummer 1 en soms ook de nummer 2 verder gingen naar de finale ronde. De poules waren rond 16.00 uur klaar waarna de finale dubbel 2 en de diverse finale wedstrijden in de enkel klassen konden beginnen. Het toernooi was rond 18.00 uur afgelopen.

Bij de meisjes won Anja van Riel (Waalwijk) van Loes Hansen (Luto), terwijl bij de jongens Henry Timmermans (Waalwijk) zegevierde over Maurice v.d. Hoven (Waalwijk).

Op zondag werd het startsein om 10.00 uur gegeven. De dubbels in de S2 en S3 gingen van start volgens het "dubbel knock out systeem". Na vele spannende partijtjes en helaas ook wat vertraging in het tijdschema was de S2-titel een prooi voor het sterke team van Red Star '58 bestaande uit Peter Scholtes en Coen van de Hout. Ondanks felle tegenstand in de finale van LUTO (René Vrins en Roel Staps) kon Red Star toch de "nummer 1 plaatsing" waar maken.

De heren 2 moest in 2 6-kampen uitsluitsel geven over de kampioen. Coen van de Hout van Red Star '58 had al bij het dubbel aangegeven tot één van de sterkste deelnemers te behoren en wist door een fraaie overwinning op Peter Scholtes (ook Red Star '58) de finale te behalen. De andere finalist was een "op het laatste moment opgeroepen invaller". Voor Frans Bertens van Tios '51 was zijn overwinning op René Vrins van Luto een verrassing en kon daardoor in de finale zijn kunsten laten zien. Hij kon echter niet voorkomen dat Coen van de Hout met de eer ging strijken en de grootste beker mee naar huis kon nemen.

Bij de dames 2 werd de ene halve finale gespeeld door Tamara Jacobis (BSM) en Sasja Beek (Tios '51, terwijl de andere halve finale een strijd was tussen Kim Clijsen (Tios '51) en Esther vd Krey (Irene). Beide Tios-dames wisten de finale te halen en in deze eindstrijd ging Sasja Beek aan de haal met de enorme trofee.

Het was wederom een gezellig evenement en doordat er slechts 1 afmelding was konden de speelschema's goed gevolgd worden en kon men derhalve om 18.30 uur huiswaarts keren.

DEN BOSCH.

Met de inschrijving van 285 deelne(e)m(st)ers waren de regionale tot en met de laatste plaats volgeboekt. Dit ondanks het feit dat iedereen uit de Bommelerwaard hals over kop huis en haard moest verlaten ten tijde van de inschrijving. Door de termijn te verlengen kreeg men alsnog grote afvaardigingen uit Ammerzoden, Hedel en Rossum.

Wel ontstonden er op de wedstrijddag zelf kleine organisatorische problemen vanwege de meer dan 30 afmeldingen, de meeste als gevolg van griep, waar carnaval zeker debet aan zal zijn geweest.

Bij de senioren gingen de titels ditmaal naar Eric van Kempen (TTCV/Nedlin) en Maureen van Weert (Never Despair). Dat Van Kempen bij afwezigheid van de bij de nationale top 12 acterende Jos Verhulst en Gert-Jan van der Braak de titel voor zich op zou gaan eisen, stond voor aanvang al bijna zeker vast. Zelfs de op het allerlaatste moment aan het deelnemers-veld toegevoegde Jos Hendriks (JCV) kon daar geen verandering in brengen. Van Kempen won alle partijen terwijl Hendriks na 2 verliespartijen zelfs Bob van Geffen (Never Despair) nog voor zich moest dulden.

Bij de dames waren er 2 meerkampen. Maureen van Weert, Selma Paetzel (beiden Never Despair), Sandra Kemps (JCV) en Marcellien Pellegrom (Rotac 82) plaatsten zich voor de halve finale. Daarin werd Pellegrom, de verrassende kampioene van vorig jaar, uitgeschakeld door Kemps met 24-22 in de derde game. In de finale moest zij het opnemen tegen Van Weert. Beide speelsters schotelden het publiek daarna een prima wedstrijd voor die voor Kemps een dramatisch verloop had. Na een met 21-15 gewonnen eerste game leek Kemps bij een 19-16 voorsprong in de tweede game op de titel af te stevenen. Niets was echter minder waar want Maureen van Weert slaagde erin deze game met 24-22 naar zich toe te trekken, en ook in de derde game verspeelde Sandra Kemps een 19-16 voorsprong door alsnog met 21-19 onderuit te gaan.

In de lagere klassen deed vooral Erica van Dulmen (Always Fair) het uitstekend door een 1e plaats voor zich op te eisen in zowel het enkel- als het dubbelspel in de D-klasse.

Bij de jeugd was dit jaar wederom een zeer grote deelname. Daar de titelhouders van 1994 dit jaar bij de senioren uit moesten komen, kwamen er andere regionale kampioenen. Bij de jongens was Bram van Veldhoven (Never Despair) de sterkste. Hij versloeg in de finale nipt zijn clubgenoot P. van den Bosch.

Ook bij de meisjes was het een strijd tussen 2 clubgenoten. Femke van de Lans (TTCV/Nedlin) won in drie games de finale van L. Schuurmans.

De verenigingsprijs was met grote voorsprong voor Never Despair dat met ruim 50 deelnemers de grootste inbreng aan het toernooi had. JCV werd net voor De Rots, dat vooral bij de jeugd goed scoorde, tweede. Voor toernooileider Eric Jansen en zijn sceondanten van J.E.E.P. en bondsgedelegeerde Guus van Woelik was het wederom een fijne tafeltennisdag zonder noemenswaardige problemen.

Jan van Gemert.

Nationale Top 12.

In het weekend van 4 en 5 maart jongstleden werd in het Limburgse Born de nationale top 12 gespeeld. "Alweer?" zult u vragen. In oktober immers was het ook al raak. Nu was dat de versie van 1994 die verschoven werd. Ditmaal vond het toernooi echter op tijd plaats.

De krant legde er nogal de nadruk op dat het vrouwentoernooi bijna een Russische winnares kreeg, en dat voor de nationale top 12. Daarbij ziet men eraan voorbij dat Elena Timina getrouwd is met een Nederlander en dus de Nederlandse nationaliteit bezit. Veel idioter was het dat de top 12 werd gespeeld met 13 heren en 11 dames. Over de toevoeging aan het deelnemersveld van Chen Sung is voldoende geschreven. Het gekkengetal bij de vrouwen werd bereikt doordat Evelien Hengstman met een ontstoken oog moest opgeven na een eerste dag met alleen verliespartijen.

Het mannentoernooi is in principe snel af te doen. Keen en Heister zouden, bij afwezigheid van Haldan en Van Spanje, zonder noemenswaardige tegenstand opstomen naar de eindstrijd. Vraag was slechts wie hen zou vergezellen naar de kruisfinale. In Heisters poule hield Jos Verhulst redelijk eenvoudig concurrenten Frank Boute en Merijn de Bruin achter zich. COSMOS/TTVV-speler Ronald Vijverberg, als invaller in het toernooi gekomen, boekte twee overwinningen en voldeed dus aan de verwachtingen. Datzelfde kan gezegd worden van Jörg de Cock, die in de andere poule eenvoudig afrekende met de aanzienlijk geroutineerdere Michel de Boer, Jan Tammenga en Gert-Jan van der Braak. Winst op Chen Sung zou hem in de halve finale brengen, maar de Chinees was in vier games te sterk. In de kruisfinales rekende Heister in drie games af met de plaatselijke favoriet, terwijl de andere "thuis"-speler Verhulst alleen de tweede game wist te pakken tegen Keen. Over de oorzaken (recent overlijden van zijn vader?) kan gediscussieerd worden, maar feit is dat Danny Heister een weinig gemotiveerde indruk maakte in de finale. Waar hij normaal in de

onderlinge ontmoetingen vaak net sterker is, trok ditmaal Trinko Keen zeer eenvoudig aan het langste eind: 21-16, 21-17, 21-17.

Veel interessanter was het vrouwentoernooi. Hoewel Vriesekoop momenteel in Nederland op eenzame hoogte staat, is het vlak daaronder dringen geblazen. Hooman, Keen, Noor, Timina, maar tegenwoordig ook Bakker en Muller zijn in staat allemaal van elkaar te winnen.

Diana Bakker demonstreerde haar vooruitgang van de laatste maanden door zaterdag Gerdie Keen te verslaan in vijf games. De beloning was een plaats in de kruisfinale. Maar voor die tijd moest er tegen Mirjam Hooman gespeeld worden. In die partij bleek de grotere vastheid van de routinier uit Eindhoven de doorslag te geven. Bakker verloor steevast de rallies die langer dan zes slagen duurden. In de andere poule versloeg Emily Noor, op haar 24e verjaardag, eenvoudig de taaie verdedigster Elena Timina in de eerste game. De twee doorgangen daarna had ze geen kans, maar opeens wist ze het juiste spoor weer te vinden. Na nederlagen in Stiphout en in de competitie was er dus nu een overwinning. Daardoor mocht Noor in de halve finale tegen teammaatje Bakker. Mij vielen in die partij twee dingen met name op. Noor schijnt als een van de weinige "snelle lijmers" in staat te zijn om een harde bal goed te blokken. Spelers als Heister en De Bruin gaan zijdelingse bewegingen maken om de bal af te remmen, Gerdie Keen gebruikt een soort kapblok, maar Noor gaat met haar batje mee met de bal, en weet hem zo kort te houden. Bakker wist daar soms onvoldoende raad mee. Diana heeft verder een goede, harde forehandspin en een backhandtik, maar Noor heeft een backhandspin. Wanneer Bakker dat wapen ook kan ontwikkelen, gaat ze echt doorbreken.

In de andere halve eindstrijd leek Hooman de juiste strijdwijze te hebben gevonden tegen het materiaal van Timina. Goed bewegend, steeds goed achter de bal, zeer geduldig opbouwend, en als de bal kort kwam, genadeloos aframmen. Maar Timina, wier klagen veelal gespeeld lijkt, stelde zich steeds beter in op Hooman's trage spinballen. De toenemende vermoeidheid tastte de zuiverheid bij Hooman eerder aan dan bij de Europese teamkampioene.

Dus mochten Noor en Timina nogmaals in het strijdperk. Terwijl de halve finale van Timina nog bezig was, moest zo nodig de mannenfinale al beginnen, onder druk van de tv, waarschijnlijk. Nu echter waren alle ogen, en de camera, gericht op de beste wedstrijd van de dag.

Daar zag het trouwens de eerste game niet naar uit. Noor miste veel ballen, en ging er met 12 af. "Ik heb totaal geen spanning," klaagde ze tegen coach Theo Rieken. Deze probeerde haar rustig te krijgen en wees haar erop dat ze precies wist hoe ze Timina aan diende te pakken: spin, terugleggen, spin, kort, etc.

Noor ging naar tafel en won tamelijk eenvoudig de tweede en derde game. Timina beet zich evenwel vast in de harde, strakke, scherp geplaatste topspinballen van Noor en won de vierde. Opvallend was dat gedurende de hele wedstrijd de backhandspin van Noor vaak direct scoorde, terwijl de nóg iets hardere forehands vrijwel allemaal terugkwamen. De grote kwaliteit van de Russin ligt hierin dat ze vrijwel iedere bal ideaal weet te raken. Ongeacht hoe scherp hij is geplaatst en hoe hard hij is, Timina komt er achter en raakt de bal midden op haar rubber. Intussen lijkt het zo dat, ondanks het draaien af en toe, het rode noppenrubber favoriet is op de backhand, terwijl haar forehand meestal het zwarte rubber laat zien. Toen Noor in de beslissende vijfde game via 18-9 op een 20-15 voorsprong kwam, leek de zaak beslist. Als je aanneemt dat iedere speelster 50% kans heeft het volgende punt te maken, was de kans op dat moment een half tot de vijfde macht, ofwel zo'n 3% dat het 20-20 zou worden. Met enkele van de langste en beste rallies van de partij, waarbij Noor haar tegenstandster van de ene hoek naar de andere stuurde, kroop Timina nader. En het rare was, dat Noor niets fout deed. Scherpe en harde spins, goede controle, geduld. Toch vlogen drie ballen via het net rakelings over of naast de tafel. Timina kwam zelfs op 21-20, maar daarna scoorde de jarige toch nog driemaal, waarna ze op de knieën ging van vreugde.

En zo kreeg de top 12 van 1995 een uitermate waardig slot, een partij tafeltennis die pure promotie van de sport was, wat helaas door onze vrienden van Studio Sport weer hopeloos verknipt werd. Tot slot een complimentje aan de organisatie, die in tegenstelling tot oktober nu tribunes had opgesteld in de zaal zelf, wat zowel de zichtbaarheid als de sfeer duidelijk ten goede kwam.

Rob Hendrikkx.

Damestoernooi Bergeijk.

Al jarenlang organiseert tafeltennisvereniging te Bergeijk een damestoernooi. Ook op 9 april jl. werd er weer zo'n toernooi georganiseerd. Vooral voor beginnende dames is dit een extra stimulans om eens mee te doen, omdat het niveau vaak lager ligt dan op een ander toernooi.

Helaas voor de prima organisatie was de opkomst maar matig. Hoewel er vorig jaar nog vele goede tafeltennissters "aan de start kwamen", was er dit jaar alleen Gerda de Vocht (TTV Stiphout) aanwezig. Zij won dan ook met grote voorsprong, maar met sportief spel, van haar tegenstandsters. In de B-poule werd Willie van de Horst (Helmond'57) eerste.

Lydia van Oirschot.

Internationaal tafelen.

In het weekeind van 13 en 14 mei wordt voor de 20e keer het Internationaal Tafeltennis Toernooi (ITT) gehouden. Net als vorig jaar worden ongeveer 200 deelnemers verwacht. Zaterdag komen de deelnemers uit in een teamtoernooi. Op moederdag is er een individueel toernooi. Het niveau loopt ongeveer van derde klasse (NL), via Bundesliga (D) tot Premier Division (F). Kortom er is voldoende vuurwerk te verwachten om jezelf een middag te vermaken met tafeltennis op hoog niveau.

Daarna is er een feest in studentencafe "De AOR".

Toeschouwers zijn natuurlijk van harte welkom. Het toernooi wordt afgewerkt in het studentensportcentrum, O.L. Vrouwestraat 1 in Eindhoven. Voor meer informatie, bel Pieter (040-123110).

Uit de clubbladen.

In Achter het net van Attaque wordt een jeugdplan toegelicht. Er wordt geld gereserveerd voor een jeugdtrainer, een interne competitie gestart, wedstrijden met andere verenigingen in de buurt georganiseerd, een jeugdcommissie geformeerd, jeugdleden gepolst over de ideeën en wensen die ze hebben, een jeugdscholierentoernooi gehouden en een advertentie in de krant gezet om een jeugdleader te werven. Het kan niet op, nu alleen de jeugdleden nog.

Ook Kadans heeft grote plannen. Onder andere naar aanleiding van een enquête is er het e.e.a. gepland. Nieuwe tafels, teltafels, netten tussen de speelruimtes, nieuwe afscheidingen, schilderwerk, wand plaatsen, betegelen douches, nieuwe kleding. Nog veel werk aan de winkel dus, alvast succes gewenst.

In de clubgalm van ATTC '77 werd geschreven over een verrassing. Na de huldiging van de kampioensteams werd er een schitterde schilderij van een tafeltennissers aangeboden. Dit fraaie kunstwerk is opgehangen in het clubgebouw. Goed voorbeeld doet volgen, want kort daarna werd een tafeltenniskunstwerk van glas aangeboden. Ik denk dat het tijd wordt dat we eens gaan kijken.

In het Netballetje van MTTV '72 de uitschieters van het eerste kwartaal van 1995. De fanatiekeling, het beest, de plekker, de waaghals, de lolligste, de vakantieman, de snelste, etc, etc. Ook is de vereniging begonnen met een sterrencompetitie.

Niet alleen de prestaties van de tafeltennissers zijn hierbij belangrijk, maar ook andere kwaliteiten van de leden komen daarbij van pas.

Uit het ingestraalde clubblad WVTTK van Taveres een artikel over clubliefde en clubtrouw anno 1995. Bestaat het nog? Om de leden te motiveren iets voor Taveres over te hebben, anderen te stimuleren tot activiteiten, iets uit jezelf te doen, komt de schrijver met de slogan "Achter TAVERES staan door dik en dun". Ik hoop dat deze woorden het benodigde effect zullen opleveren.

Endeetje van Never Despair bevat een sterk ironisch verhaal, getiteld "mijn vader en ik", waarin een jeugdlid (?) spot met het fanatisme van zijn coach/vader, dat het zijne verre overtreft. Onze twijfels aan de waarachtigheid van het beschrevene werden niet weggenomen door de slotzin "dat het geheel in volwassentaal is omgezet door mijn moeder".

In het 50e nummer van Tanaka's Service beschrijft "de reiziger" dat de NS nu allemaal wel heel ondernemend "ervoor kan gaan", maar dat de toiletten op station Breda toch wel ongelooflijk smerig zijn. Ons lijkt het trouwens niet slim om de inhoudsopgave alfabetisch te plaatsen, in plaats van paginagewijs.

In het clubbulletin van Vice Versa '51 staat een overzichtje van verzette wedstrijden, "om zeker geen vergissingen te krijgen". Gezien de vraagtekens die achter sommige data staan, lijken ons dergelijke misvattingen echter alsnog mogelijk.

TTV Waalwijk organiseerde op 1 april (geen grap) een feest met als thema country & western, zo blijkt uit Batgeheimpjes. Om een werkelijk authentieke sfeer te creëren, worden feestgangers opgeroepen om mee te brengen: pistolen, laarzen, lasso's en paarden...

In Luto-nieuws staat een handig overzicht om te bepalen welke toernooilicentie iemand verdient op grond van zijn/haar competitieresultaten. Elke klasse kent een basispunteenaantal wat wordt aangevuld met een punteenaantal op basis van gespeeld percentage. Om een A-licentie te verdienen moet een speler of speelster bijvoorbeeld twee partijen winnen in de eredivisie.

De Irene-Sirene meldt dat er nu eindelijk werk gemaakt wordt van een fietsenstalling. Er wordt momenteel hevig gestudeerd op de haalbaarheid en betaalbaarheid van de verschillende varianten: kant-en-klare aanschaf, laten zetten door de DSW, uitvoeren in eigen beheer. We zijn benieuwd wat het wordt.

In Toffelproat van COSMOS/TTVV staat een tafeltennisvocabulaire met enkele opvallende verklaringen. Onder de F vinden we bijvoorbeeld "Falen", wat wordt uitgelegd als "verliezen, nadat je met 20-10 voorstond." De O kent de "Oen", wat dus iemand blijkt te zijn, "die met 20-20 in de derde game voorstaat en dan toch nog verliest."

Agenda.

29/30	apr	Open Engelse Kampioenschappen jeugd
1-7	mei	Wereldkampioenschappen China
7	mei	nationale B-meerkampen 1/2 finale
7	mei	beslissingswedstrijden 1e klasse
12	mei	beslissingswedstrijden afd.competitie
14	mei	finale jeugd A/B-meerkampen
19	mei	Afdelingsledenvergadering
20	mei	Moekotte meerkamptoernooi
21	mei	inv. kwal. toernooi B/C-jeugd
27/28	mei	nationale bekercompetitie
2-4	juni	Open Franse kampioenschappen jeugd
2	juni	Europa Cup finale
4	juni	nationale B-meerkampen finale
8/9	juni	Open Franse kampioenschappen
10/11	juni	zeslandentoernooi kadetten
10/11	juni	kaderweekeinde

Kopij voor de volgende Mixed moet 26 mei binnen zijn.

